

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

VI. Quibus competat Confratres admittere, Scapulare benedicere ac
distribuere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

diebus sanctissimæ Virginis MARLÆ: S. JOSEPH quoque ac S. AN-
NÆ sacram Synaxim piè accedant. Alia quædam similia statuta
pud ipsum videri poterunt.

499.

Et aliorum
Pontificum
privilegia
& indul-
gentiæ,
modo sint
certæ &
nō dubiæ.

Confra-
tres gau-
dent in-
dulgentijs
per com-
munica-
tionem si-
bi con-
cessis.

ADVERTENDUM quoque est circa suprâ adductam forma-
lam, quod in literis institutionis pariter describi debeant aliorum
Pontificum privilegia atque indulgentiæ, secundum temporum lesi-
onem, si quas alij Pontificis Confraternitati concessere, modo certe
sint ac securæ: quod enim supra PAULUS V. solum expressus fue-
rit, sit in exemplum, non verò, ut cæteri (si qui alij sint) exclu-
dantur. Dubia autem inferi & CLEMENS VIII. inhibuit, & ipsa
rei natura evitandum docet. Alia privatim explicari, etsi erectio-
nis literis minimè comprehensa, vetitum haud puto.

Tandem animadvertendum est, Confratres omnes gaudere
alijs sibi per communicationem concessis (si quæ sint ejusmodi) gra-
tijijs, etsi institutionis literis, non sint comprehense. Ita *Lezana*
Tom. 2. qq. Regul. cap. 15. num. 11. & cum illo Irenæus Capit. 3. s. 2.

CAPUT VI.

*Quibus competat Confratres admittere, SCAPV-
LARE benedicere ac distribuere?*

500.

Vide etiã
Constitu-
tion. ann.
1645. pro
reformatis
Conventi-
bus ex de-
creto Ca-
pituli Ge-
neralis 3.
Part. Cap.
18. n. 15.

Iversam circa hoc munus reperio praxim, ac leges apud
Calceatos atque Discalceatos Carmelitas: apud illos ni-
nim Ordinis Generalis pro tota Ecclesia, ac Provinciales
les pro suis Provincijs, possunt tum per se, tum per alios
à se deputatos, habitum benedicere & distribuere: Priores verò lo-
cales possunt quidem id facere per seipfos, non tamen alijs delegare
hanc facultatem. Ita statuunt hac de re propriæ illorum Constitu-
tiones anni 1625. 4. Part. C. 28 n. 7. quæ sic habent: *Superior ac-
tem, qui potest benedicere habitum, & conferre, atque sodales recipere, quæ po-
test hanc facultatem delegare, est Pater Reverendissimus Ordinis pro tota Eccle-
sia: & Priores Provinciales intra limites suarum Provinciarum: Priores
locales poterunt quidem ipsi petentibus SCAPVLARE benedictum concedere, &
eos in sodalitatem recipere; volumus tamen, ut hanc facultatem valeant*

ommittere. Apud nostros verò Discalceatos non modo Præpositus Generalis, ac PP. Provinciales, verùm etiam Priores omnes locales possunt tum per seipfos, tum per alios à se deputatos, seu delegatos supradicta præstare. Ita testatur noster venerab. Thomas à JESU in sæpiùs laudato supra Opere Cap. 5. idque confirmat quotidiana, receptaque apud nos praxis ac consuetudo.

Advertit autem, & benè Irenæus, pro suis Calceatis, quod stante supradicta Constitutione debeant Provinciales in singulis Conventibus designare aliquos, qui SCAPULARE benedicant & conferant, cum Priorum localium potestas ad id minimè sufficiat.

Debere autem dari Scapulare, vel habitum à Superioribus Ordinis, verba sunt Lezanæ, colligitur à simili de Chorda D. Francisci, quàm debere similiter à Superioribus ejusdem Ordinis dari Confratribus ejus Confratriæ expressit SIXTUS V. in Bulla Divina charitatis. ann. 1587. apud Rodriguez Tom. 1. quest. Regul. quest. 58. artic. 1. Ubi etiam de benedictione talis Chordæ à Superiorioribus faciendâ &c. ita ille loco supra citat. num. 43. idem ante Lezanam fenserat & tradiderat præfatus Thomas à JESU loco mox citato. Verùm circa supradictam Ordinis Constitutionem nonnullæ moveri solent controversiæ, quas breviter dissolvere conabimur.

QUÆRITUR I. Utrùm hæc facultas concessa censeatur PP. Commissarijs, aut Visitatoribus à Reverendiss. P. Generale, aut Provinciali designatis ad tempus &c. quibusdam pro actibus V. G. ad visitandum Conventum aliquem, aut Provinciam, præsidendum Capitulo Provinciali &c. item eorundem Vicarijs perpetuis, puta Mantuanæ Congregationis, Sanctimonialium &c.

Negativè respondendum videretur insistendo verbis præfatæ Constitutionis, quæ illorum mentionem nullam facit, nec talem potestatem illis tribuit. Pro affirmativa nihilominùs sententia ratio militare videtur. Hujusmodi namque Visitatores, aut Commissarij delegantur cum auctoritate Generalis, aut Provincialis, non modo ut inquirant, & advertant ad mores subditorum, verùm etiam ad quæcunque alia Conventus seu Provinciæ bona, tum temporalia, tum spiritualia: inter quæ adoptio in Confraternitatem recensetur: Ergò necesse est eos habere facultatem statuendi, quod judicaverint expedire circa ejusmodi receptionem: & interdicensi, si qui sua potestate

Nota discrimen quoad hoc inter Carmel. Calceatos atq; Excalceatos.

SOI.

Quid possint circa hæc Commissarij, seu Visitatores Generales, aut Provinciales?

estate abutantur, aliosque nominandi seu deputandi &c. potioribus
 tem jure poterunt per seipos benedicere, conferre &c. Nec neces-
 sario requiritur, ut in literis commissionis ea facultas distincte ex-
 primatur, sed sufficienter ex natura rei inclusa in commissione uni-
 versali censetur & intelligitur. Dico in commissione universali, si quis
 enim deputetur Commissarius solum pro actu aliquo, verbi gratia,
 ad informandum de crimine, vel dirimendam litem &c. non poterit
 dici habere facultatem recipiendi Confratres, nisi ex ipso commis-
 sionis stylo aliud colligi queat.

502.

Quid Vi-
 carius
 Mantuanæ
 Congre-
 gationis?

Quoad Vicarium Mantuanæ Congregationis, dicendum est
 eum posse ratione sui officij, absque alia commissione Scapulare be-
 nedicere & distribuere &c. Ratio hujus est, quod, ut supra diximus,
 possit erigere, instituereque Confraternitatem: at Confratrum re-
 ceptio consecratoria est ad ejusmodi erectionem: Ergo &c. Cum au-
 tem annexam habeat muneri suo facultatem illam in perpetuum, po-
 terit delegare quoque alios, qui Scapulare benedicant ac distribuunt.

503.

Quid Vi-
 carij San-
 ctimonialium?

DE Vicariis Sanctimonialium, qui in quibusdam Provinciis
 seu Cœnobijs Ordinis constitui solent, videtur illos non posse præ-
 cipue vi talis muneris Scapulare conferre. Ratio hujus est, quod
 nec in superiori Constitutione sint expressi, nec alio jure compre-
 hensi, nec ex natura rei, seu officij, ijs competat talis potestas, ut di-
 ximus competere visitatoribus Provinciæ, aut Conventuum nostror-
 rum: imò Decreto sacræ Congregationis, ut supra Cap. 2. vidimus,
 & habet Gavantus in *Enchirid. seu Manuali Episcoporum* verb. *Monialium*
Ecclesie, num. 15. cautum est, ne ulla apud Moniales erigatur Con-
 fraternitas.

Quid ea-
 rum Con-
 fessarij, &
 Sacellani?

Alij, qui audiendis Monialium confessionibus præter Vicarium
 deputantur, nullo modo prædicta gaudent facultate, quia nihil au-
 plius concessum illis legitur, quàm cæteris Religiosis aut Confessarij
 nostris, qui tali carent potestate: siquidem infra Priores nemini
 data legitur, nisi per delegationem P. Generalis aut Provincialis.
 Si autem Vicarij & Confessarij Monialium ex Ordine assumpti hæc
 facultate careant, multò magis illa carebunt sæculares Sacerdotes
 Monialium Sacellani: undè receptio & admissio Confratrum ab his
 facta, nulla est & invalida: & tolerandus non est usus, seu potius pro-
 vilimus abusus, in aliquo Monialium Ordinis, Prælati Ordinis

Nota gra-
 vem circa
 hæc abu-
 sum &c.

nimè subjecto, Monasterio introductus, quæ per sæculares Sacerdotes, Sacellanos suos Scapulare benedici, & conferri curant, cum hac ratione Fideles decipiantur, nec legitimè, aut validè admittantur: ideoque Confraternitatis gratijs, privilegijs atque indulgentijs gaudere ac frui nequeant.

QUÆRES II. Utrùm absolutè servanda sit præfata Ordinis Constitutio, quæ Prioribus localibus facultatem interdicit delegandi &c.?

Huic quæstioni sic respondet Irenæus *loc. citat. §. 2.* Negativa indè videtur colligi, quod per aliàs Constitutiones anni 1645. pro reformatis Conventibus videatur derogatum antiquioribus anni 1625. quæ Reformatorum Statuta non habent limitationem istam de localibus Prioribus, imò nihil omninò præscribunt de Confraternitate (excepto *Capit. 18. num. 25. Partis 3.* ubi dicitur posse Provinciam sacrum Ordinis Scapulare per se vel per alium concedere: & alijs locis, quibus pro Confratribus orandum &c. præcipiunt) eo quod fortè ad solitum Ordinis Cæremoniale recurrendum Patres judicaverint; in quo præfata non legitur restrictio. Nihilominùs hæc ratio nondum est certa & indubitata: nam potest responderi per novas Reformatorum Constitutiones derogari solùm antiquis quoad repugnantia in utrâque Statutorum collatione: cætera verò, quæ novis non adversantur, retinere suum momentum in antiquis. At prædicta limitatio nihil habet in novis oppositum: Ergò non potest censeari per eam illis derogatum. Deindè ex hypothefi, quod admittatur superior derogatio, favebit duntaxat Reformatis, seu ijs, qui acceptarunt uovas reformatorum Constitutiones, cum alij teneantur ad observantiam antiquiorum anni 1625. Denique Constitutio laudata ex *Cap. 18. num. 15. Partis tertie*, videtur clarè insinuare nihil immutari hac in parte, nec quicquam de novo concedi Prioribus: alioqui non minùs expressissent Superiores pro Prioribus localibus, quàm Provincialibus. Quapropter probabiliùs puto nullatenus posse Priores locales hunc in finem delegare, nisi à R. P. Generali, aut Provinciali delegandi facultatem obtinuerint. Hactenus Irenæus, & rectè quidem pro suis Calceatis; apud nostros verò Discalceatos alia praxis viget ac consuetudo, ut supra monuimus, nec præfata Constitutio nobis præjudicat, aut Priores nostros delegandi in his privat potestate.

504.

Priores
locales a-
pud Carm.
Calcea-
tos dele-
gandi quo-
ad hæc ca-
rent po-
testate, a-
pud D i-
calceatos
gaudent
illa.

QUÆ-

505.
Quid possint Regulares aut Sæculares Sacerdotes, quando in illorum Ecclesijs extat nostra Confraternitas &c.?

Quid obtinuerit circa hoc Claudius Aquaviva pro Soc. JESU?

QUÆRES III. Quid alij Regulares, aut Sæculares Presbyteri, quorum in Ecclesijs erecta est Confraternitas in his possint?

RESPOND. Id pendere ab institutionis, erectionisque literis, quibus R. P. Generalis suam mentem declarare solet. Similiter, arbitror receptionem Confratrum spectare ad Provinciales, & Priorem localem respectivè ad nostros, seu æquipollentes Superiores in Regularibus Ecclesijs: in Sæcularibus, ad Episcopum, immediatumque Pastorem, id est, Parochum, si Ecclesia, aut Capella ejusmodi, eorundem jurisdictioni aliundè subiaceat: secus verò ad ordinarium Capellæ Ministrum; qui omnes respectivè ad ea, quæ de nostris diximus, poterunt per se, aut per alios Confratrum numero Fideles adscribere. Ephemerides Conventus Carmelitarum Parisiens. SS. Sacramenti, teste Irenæo, observant ad diem 13. Martij an. 1643. quendam Correctorem Ordinis Minimorum petisse facultatem conferendi nostræ Confraternitatis Scapulare in suo Conventu, eamq; obtinuisse à R. P. Vicario Generali ad triennium. Claudium Aquavivam Præpositum Generalem Societatis JESU petisse à R. mo P. Generali Carmelitarum facultatem sacrum Carmelo-parthenium Scapulare impertiendi omnibus Societatis suæ Religiosis, qui illud desiderarent ac postularent, insinuavimus supra Parte II. Cap. 15. num. 169. attestantibus R. P. Joanne Pinto in Hierarchia Carmelitana Tractat. 5. Cap. 4. & Petro Thoma Saraceno, Collegiato Doctore Universitat. Bononiensis ac Consultore sacr. Inquisitionis ibidem, in sua *Informatione Spirituali*, seu *Historia sacra* &c. Parte septima, alijsq; cum illis.

CAPUT VII.

Satisfit alijs quibusdam dubitationibus circa dicta in superiori Capite.

506.
Videtur non posse Laicis delegari fa-

UÆRITUR IV. Utrùm Laicis à R. P. Generali, aut alijs habentibus delegandi potestatem, delegari possit facultas Scapulare conferendi &c.

RESPONDET Irenæus, ex hypothesi, quod possit numquam tamen censerì delegatam, nisi id expresse declaratur. Co-